Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26092
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cungat. Et bene is cui peccata dimittebant homo uocat. qui hoc
ipso qd homo erat n posset dicere n peccauit. simul eu ut ille qui
homini dimittebat intellegere ds. Intuendu sane qmtu ppriu cuiq
fides apud dm ualeat ubi tantu ualuit aliena. ut totus homo repen
te idem interi exteriq. ua saluatus exurgere. aliqq. q merito aliis
relaxentur urata. Et cepe cogitare scribe & pharisei dicentes.
Quis e hic qui loquit blasfemias. Quis potest peccata dimittere. nisi
solus ds. Veru dicunt scribe. quia nemo potest peccata dimittere
nisi ds. qui peos quoq. dimittit. quib dimittendi tribuit potesta
te. Et ido xpc uere ds ee pbatur. quia dimittere peccata quasi ds
potest. Veru do testimoniu reddunt. s. psona xpi negando fallunt.
Errant itaq. iudei. q cu xpm & dm ee & peccata dimittere posse cre
dant. ihm tam xpm ee n credunt. s. multo deniq; errant arri
ani. q cu xpm. & ihm xpm ee & peccata posse dimittere euangeli
uerbis deuicti negare n audeant. nihilomin tam dm negare n
timent. At ipse pfidos saluare desiderans. & occultq. cognitione
& uirtute operu dm se ee manifestat. respondens. dixit ad illos.
Quid cogitatis in cordib; uris. Fide nanq do q dic. ego su ipse q
deleo iniquitates tuas. sapientissim ad orator ait. Iuenis solus nosti
corda omniu filiq. hominu. Fide g inqit maiestate & potentia q
cogitationes uras intuetur. possu & hominib peccata dimittere;
ex uob intellegite. qd paralyticus consequat. Quid e faciliu dice
re dimittunt tibi peccata tua. an dicere surge & ambula.